

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Megilat Ta'anit

Avraham Segal <mi-Ḳraḳo>

[Ḳenigsberg], [1858?]

תינעת תליגמל א"רה ישודחמ החמשה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381)

השמטה

מחרושי הר"א למגילת העניות.

גרסי' בתענית (ל"א:) ארבע"ג לא היו י"ע לישראל כע"ו באז כו'. ובגמ' אגרו
ע"ז כונה טעמים. יום שהותרו שבטים כו' יום שביטל הושע פרוקדחות כו'. ולכאורה
לכל הטעמים הוי ע"ו י"ע קודם בית שני. וקשה דאמאי לא חשיב לט"ו שבט צמג"ה
דלא למוספד אז דלא להמענא' בתוך שאר זמנ"ה. והי' אפשר לוותר דאפשר דקיס להו
לזמנ"ה דט"ו דאסור היינו צו ציוס לחוד ולא לפניו ולאחריו. ואפשר דזמנ"ה ר"י היא
דומי' דאמרינן קהם ק"ע ר"י וקתם ונתחיתין ר"ו וכו' ח"כ ה"כ אפשר דר"י הוא.
וכ"ו לכאורה תהא דונחוח ק"ו דאגור רצח לכלהו איה פרכא לצר זמנ"ה ור"י ור"כ ונכח
דזמנ"ה ר"י דווקא. דלכולהו תנאי תקשי הא דרצח קתם ולא יתורץ עדיין קושיית
הלדוקים ע"ש. ולכ"י הא דכתוב צמג"ה דלא להמענא ג"כ לפניו עכ"פ אסור.
ונש"ה לא חשיב להא דט"ו שבט. ואחר העיון ז"ל חדא דהא חשיב צמג"ה ר"ח
ושבת וי"ע דג"כ לפניו ולאחריו ונתחיתין דדברי תורה ח"ל חיזוק כדאמר קתם, ועוד
דנשמע דלא חתי הך דזמנ"ה כר"י דפריך הגמרא ד' י"ח כמאן כר"י ופי' רש"י בתנאי'
דלוקי זמנ"ה כר"י ולא כר"ק. וכ"ו תהא דיושלמי פ"ק דמגילה שהצאחי לעיל
דקאמר עוריון לר"ו למה נקט לר"י אלטרקד ע"ש. וה"ל דזמנ"ה כר"י ליומא ח"כ
דל"א כר"ו ע"ש, ונראה לוותר בהיפך דזמנ"ה כר"ק חתי מהגמרא שכתבתי והא
דונחוח אפש' לו' דר"ו כריב"ז קתם. ולדידי ח"ש ג"כ קתם דאפשר דפליג אהא
דאזיי קתם. ואזיי ק"ל כשאר תנאי קתם. ולדידהו שפיר ל"ל קראי להא דריב"ז
וחתי לדאזיי. ומהשחא ח"ש הך דחגיגה י"ח דקאמר קתם ועוד ז"ש כו' ע"ש.
וא"כ ח"ש דלא חשיב הך דט"ו באז דאפשר דקיס להו להזמנ"ה דט"ו אסורין
לפניהם ולאחריהם וכל הני טעמים דהגמ' ולר"ה לא מלינו בכל זמנ"ה דיהי' אסור
לפניו ולאחריו אף הא דלא למוספד כו' :

